

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 12CoP/257/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3125209457
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Tisová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:3125209457.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Silvie Tisovej a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Petra Straku, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpený kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, dieťa rodičov : matka B. C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. - F., E. XXXX/XX, zastúpená: JUDr. Martin Bartko, a JUDr. Silvia Bartková, advokáti so sídlom v Trenčíne, Piaristická 6667, a otec G. H. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. J., K. L. XXXX/X, zastúpený: HAVRILLA & Co. s.r.o. so sídlom v Bratislave, Nám. M. Benku 2, IČO : 36 364 606, za účasti prokurátora Krajskej prokuratúry Trenčín, Legionárska 7158/5, Trenčín o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie matky proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č. k. 34P/119/2025 - 70 zo dňa 10.09.2025, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením č. k. 34P/119/2025 – 70 zo dňa 10.09.2025 Okresný súd Trenčín (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „prvostupňový súd“) zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia.

Pri rozhodovaní vychádzal z ustanovení § 2 ods. 1 a § 360 a nasl. zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (CMP) v spojení s § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1 a § 330 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (CSP).

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že nebola osvedčená naliehavosť a potreba bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov konania v zmysle návrhu matky, keďže styk otca s maloletým bol už právoplatne upravený rozsudkom po vykonaní riadneho dokazovania a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť ani nie pred rokom. Súd prvej inštancie zdôraznil, že neodkladné opatrenie má výnimočný charakter a možno ho nariadiť len v prípade hrozby vážnej ujmy, pričom skutočnosť, že maloletý navštevuje materskú školu, nebola novou okolnosťou, pretože už bola zohľadnená pri rozhodovaní vo veci samej. Za dôležité považoval udržiavanie vzťahu maloletého s otcom, keďže vzdialenosť bydlísk vylučuje častejší styk a vynechanie dvoch dní z materskej školy počas dvoch týždňov nepovažoval za závažné. Predložený znalecký posudok označil za jednostranný, keďže znalkyňa vychádzala len z informácií matky a nepreskúmala vzťah maloletého k otcovi. Uviedol, že navrhované opatrenie by znamenalo zmenu zaužívaného režimu styku, ktorý sa realizuje a na ktorý si maloletý zvykol. Poukázal, že problémové správanie otca, ktoré matka vytýkala, nie je v príčinnej súvislosti s úpravou času styku, ale s komunikáciou rodičov, pričom obmedzenie styku by nevedlo k odstráneniu konfliktov. Záverom konštatoval, že nevidí dôvod pre nariadenie neodkladného opatrenia ani ohľadom miesta odovzdania dieťaťa, pretože neodkladné opatrenie slúži len na riešenie naliehavo potrebných vecí. Návrh matky preto zamietol.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podala matka v zákonnej lehote odvolanie prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Odvolanie odôvodnila tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považovala za nesprávne, založené na nesprávnom právnom posúdení veci, neúplnom zistení skutkového stavu a vadách konania, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Namietala, že prvostupňový súd formalisticky posúdil podmienku naliehavosti a neprihliadol na najlepší záujem maloletého dieťaťa, ktorého zdravý psychický vývoj je podľa jej názoru ohrozený. Zdôraznila, že účelom neodkladného opatrenia je dočasná úprava pomerov, ktorá má zabrániť zhoršovaniu postavenia účastníka, pričom bez jeho nariadenia hrozí ťažko napravitelná ujma. Uviedla, že styk otca s maloletým sa nerealizuje podľa právoplatného rozsudku, ale podľa predstáv otca, ktorý opakovane nerešpektoval súdne rozhodnutia, nevrátil maloletého včas počas vianočných sviatkov ani letných prázdnin. Dokonca sa dopustil konania, ktoré označila za pokus o únos dieťaťa z materskej školy, čo vyvolalo zásah polície a odmietnutie školy umožniť ďalšie odovzdávanie dieťaťa v jej priestoroch. Poukázala na to, že výkon rozhodnutia je neúčinný vzhľadom na dĺžku konania. Podľa nej prvostupňový súd nereagoval na nové skutočnosti, ako sú problémy maloletého s adaptáciou v škôlke, regres v správaní, psychosomatické prejavy a zistenia klinickej psychologičky o parciálnych symptómoch poruchy autistického spektra. Namietala, že nevyhodnotil znalecký posudok v celom rozsahu, ignoroval jeho závery o potrebe stabilizácie režimu starostlivosti a arbitrárne konštatoval, že maloletý si na styk zvykol. Zdôraznila, že kolízny opatrovník návrh matky považoval za dôvodný, čo súd prvej inštancie neodôvodnene nerešpektoval. Záverom navrhla, aby odvolací súd uznesenie zmenil a nariadil neodkladné opatrenie v zmysle jej návrhu, ktorým sa upraví styk otca s maloletým od piatka do nedele v každom párnom týždni a určil miesto odovzdania dieťaťa v mieste bydliska matky.

4. K odvolaniu matky sa vyjadril otec tak, že ho nepovažuje za dôvodné, pretože napadnuté uznesenie je podľa jeho názoru riadne odôvodnené a súd prvej inštancie sa vysporiadal so všetkými predloženými dôkazmi. Zdôraznil, že hlavné odôvodnenie uznesenia – nedostatok naliehavosti – je zákonné, keďže neodkladné opatrenie slúži len na riešenie naliehavo potrebných vecí. Namietal tvrdenia matky o neúčinnosti zákonných prostriedkov.

Poukázal na to, že v prípade porušovania právoplatného rozsudku má matka možnosť podať návrh na výkon rozhodnutia, nie riešiť situáciu návrhom na neodkladné opatrenie, ktorým by sa zúžil styk otca s maloletým, čo zákon nepredpokladá.

K znaleckému posudku uviedol, že súd prvej inštancie sa ním zaoberal, správne konštatoval jeho jednostrannosť a poukázal na to, že znalkyňa vychádzala len z informácií matky. Rovnako poukázal, že psychologické vyšetrenie u M. D. nepreukázalo tvrdenia matky; zo správy vyplýva, že maloletý rád trávi čas s oboma rodičmi a odporúčanie na úpravu styku nie je zdôvodnené. Zdôraznil, že zmena styku navrhovaná matkou je v rozpore s potrebou stabilizácie režimu starostlivosti, ktorú sama matka uvádza. Namietal, že odvolacie dôvody matky neboli bližšie zdôvodnené, neuviedla, v čom spočíva nesprávne právne posúdenie veci ani aké procesné práva jej boli odopreté.

Záverom navrhol, aby odvolací súd uznesenie potvrdil ako správne a priznal otcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. K odvolaniu matky sa vyjadrila Okresná prokuratúra Trenčín. S odvolaním matky sa stotožnila, pretože podľa jej názoru súd nemôže resignovať na operatívne posudzovanie vývoja situácie u maloletého a rodičov pri dodržiavaní predchádzajúcej úpravy styku. Konštatovala, že situácia na strane otca sa zmenila, jeho nevhodné správanie voči matke sa stupňuje a negatívne sa premieňa do pohody maloletého dieťaťa, čo potvrdil aj kolízny opatrovník. Zdôraznila, že nemožno súhlasiť s názorom, že nariadením neodkladného opatrenia sa správanie otca nezmení, pretože ak by sa vychádzalo z takéhoto predpokladu, inštitút neodkladného opatrenia by stratil opodstatnenie. Záverom podporila návrh matky na zmenu napadnutého uznesenia v zmysle jej odvolacieho návrhu, aby sa styk otca s maloletým dočasne upravil na každý párný týždeň od piatka od 16.00 hod. do nedele do 18.00 hod.

6. Krajská prokuratúra v Trenčíne oznámila svoj vstup do konania dňa 28.11.2025.

7. Otec prostredníctvom právneho zástupcu reagoval na vyjadrenie okresnej prokuratúry tak, že stanovisko prokuratúry sa síce stotožňuje s odvolaním matky, avšak bez konkrétneho odôvodnenia a bez uvedenia, v čom spočíva nesprávnosť napadnutého uznesenia. Namietal, že prokuratúra sa odvoláva na názor kolízneho opatrovníka, ktorý nebol priložený ani založený v spise, a preto žiadal jeho sprístupnenie. Zdôraznil, že vyjadrenie prokuratúry je zmatocné, keďže podporuje návrh matky z

úplne iných dôvodov, než uviedla v odvolaní. Záverom konštatoval, že odvolanie matky je nedôvodné, napadnuté uznesenie je riadne odôvodnené a súd prvej inštancie sa vysporiadal so všetkými dôkazmi.

8. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s § 3 ods. 5 písm. a/ CMP), preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 65 CMP a § 66 CMP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil, považujúc ho za vecne správne.

9. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že matka sa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by sa zmenila úprava styku otca s maloletým tak, aby sa realizoval v každom párnom týždni od piatka od 16. hod. do nedele do 18. hod., pričom otec si dieťa vyzdvihne a odovzdá v mieste bydliska matky. Z obsahu návrhu vyplývajú tvrdenia matky, podľa ktorých otec nerešpektuje právoplatnú úpravu styku, dieťa nevracia včas, počas letných prázdnin sa domáhal bežného styku popri špeciálnej úprave a dňa 24.07.2025 sa pokúsil odobrať maloletého z materskej školy, čo vyvolalo zásah polície. Matka poukazovala na šikanózne správanie otca, množstvo jeho podaní na políciu a vyhrážky. Súčasne na základe návrhu otca zo dňa 21.02.2025 sa pod sp. zn. 34P/50/2025 vedie konanie vo veci samej o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností.

10. Kolízny opatrovník vo svojej správe uviedol, že situácia je kritická, konflikty sa stupňujú, otec nerešpektuje špeciálnu úpravu styku a tvrdí, že platí aj všeobecná úprava. Maloletý po incidente v škôlke plakal a bol vystrašený. Otec vo vyjadrení k návrhu žiadal, aby bol návrh matky zamietnutý ako nedôvodný tvrdiac, že styk je potrebný pre udržiavanie vzťahu s dieťaťom, pričom neexistuje naliehavá potreba jeho zmeny.

11. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie a vychádzajúc z jeho obsahu dospel k záveru, podľa ktorého súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia vychádzal z dosiaľ vykonaného dokazovania a podkladov, ktoré mal k dispozícii, pričom dospel k správne mu záveru, keď návrh matky zamietol. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a dodáva, že ani podľa jeho názoru neexistuje naliehavá potreba meniť právoplatnú úpravu styku zásahom súdu. Podmienky ustanovené v § 325 CSP neboli splnené, pretože problém medzi rodičmi je dlhodobý a vyplýva z ich vzájomného konfliktu, nie z režimu styku. Zúženie styku by neodstránilo príčinu konfliktu, ktorá spočíva v správaní otca voči matke; nie je možné vylúčiť, že by mohlo viesť k ďalšiemu stupňovaniu sporov. Inštitút neodkladného opatrenia je výnimočným procesným prostriedkom, ku ktorému súd pristupuje len vo výnimočných prípadoch, keď je osvedčené bezprostredné ohrozenie záujmov maloletého dieťaťa, čo nebol daný prípad.

12. Matke možno dať za pravdu, že správanie otca v priebehu konania vykazuje viacero neštandardných a konfliktných prejavov, ktoré sa prejavujú opakovaným nerešpektovaním právoplatnej úpravy styku s dieťaťom. Otec nielenže nedodržiaval stanovené lehoty na vrátenie dieťaťa po skončení styku, ale v prípade letných prázdnin sa pokúšal aplikovať „bežný“ režim, aj keď mal byť aktuálne realizovaný špeciálny režim. Najzávažnejší incident sa stal v júli 2025, keď sa pokúsil odobrať dieťa z materskej školy, v dôsledku čoho bola privolaná polícia. Otec ďalej opakovane podáva na políciu rôzne podania a vyhrážky, čím prehľbuje napätie medzi rodičmi. Matka vo svojich podaniach uvádza, že toto správanie považuje za šikanózne a nezodpovedné voči jej osobe, ako aj voči pohode dieťaťa, ktoré bolo po incidente so školou vystrašené. Z viacerých dostupných zdrojov (vrátane vyjadrení kolízneho opatrovníka, riaditeľky materskej školy a matky) je jeho správanie hodnotené ako mimo štandardu, pričom jeho konfliktné ladený prístup môže spôsobiť ďalšie zhoršovanie vzťahu s matkou a vyústiť do šikanózných praktík. Uvedené však pre nariadenie neodkladného opatrenia spočívajúceho v zúžení stretávania otca s maloletým nepostačuje.

13. Podľa odvolacieho súdu správanie otca naznačuje zjavné problémy v oblasti schopnosti zvládať rozchod a zmenu rodinných pomerov. Tento typ konania, ktorý sa vyznačuje opakovanými konfliktmi, nerešpektovaním dohôd a zákonných rozhodnutí, môže byť indikátorom nezvládnutého vyrovnania sa s rozchodom, ale i poruchy osobnosti. Odvolací súd upozorňuje, že prípade, ak by sa správanie otca naďalej vyvíjalo týmto spôsobom, existuje riziko negatívneho vplyvu na maloletého, najmä v oblasti jeho psychickej pohody a stability. Takéto správanie nie je teda nevyhnutne škodlivé iba pre matku, ale môže mať i vážne dôsledky pre dieťa, ktoré sa stáva obeťou tohto neustáleho napätia.

14. Ak sa tieto správanie a konflikty potvrdia v riadnom konaní a ďalšie dokazovanie preukáže ich negatívny vplyv na maloletého, môže to byť pádny dôvod na obmedzenie styku otca s dieťaťom, prípadne na zavedenie asistovaného kontaktu, čo odvolací súd zdôrazňuje. Odvolací súd otca napomína, že ak bude pokračovať v tomto spôsobe správania a konania, môže to mať za následok zásahu, ktoré obmedzia jeho kontakt s dieťaťom, v záujme jeho ochrany pred negatívnymi dôsledkami.

15. Podľa názoru odvolacieho súdu jadro problému v tomto prípade spočíva v nevyhovujúcich a neustále sa eskalujúcich vzťahoch medzi rodičmi, nie v samotnom režime styku. Správanie otca a jeho konfliktný prístup voči matke nie sú dôsledkom nevhodne nastaveného režimu styku, ale skôr jeho osobných problémov a nevládnutia rozchodu. Tento problém je dlhodobý a zjavne presahuje rámec dočasného zásahu neodkladného opatrenia. Neodkladné opatrenie preto nie je vhodný nástroj na riešenie týchto osobnostných konfliktov ani na zmenu správania otca, ktoré sa týka predovšetkým interakcie medzi rodičmi.

16. Na ochranu dieťaťa je potrebné pristúpiť k riešeniu v konaní o veci samej, v rámci ktorého bude možné vykonať dôkladné dokazovanie; toto môže zahŕňať aj znalecké posudky, výpovede a podklady o psychickom a emocionálnom stave dieťaťa. Len v riadnom konaní je možné preskúmať celý kontext a zvážiť všetky aspekty vzťahu medzi rodičmi, čo môže viesť k zmene úprave výkonu rodičovských práv a povinností, alebo aj k obmedzeniu styku otca s dieťaťom, ak by sa preukázalo, že jeho správanie má negatívny dopad na dieťa. Z toho dôvodu odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie, keďže naliehavosť pre zásah do režimu styku nebola osvedčená. Problém medzi rodičmi si vyžaduje dlhodobé a komplexné riešenie v riadnom konaní.

17. O náhrade trov tohto odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v konaní vo veci samej, v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 58 CMP).

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu, na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).